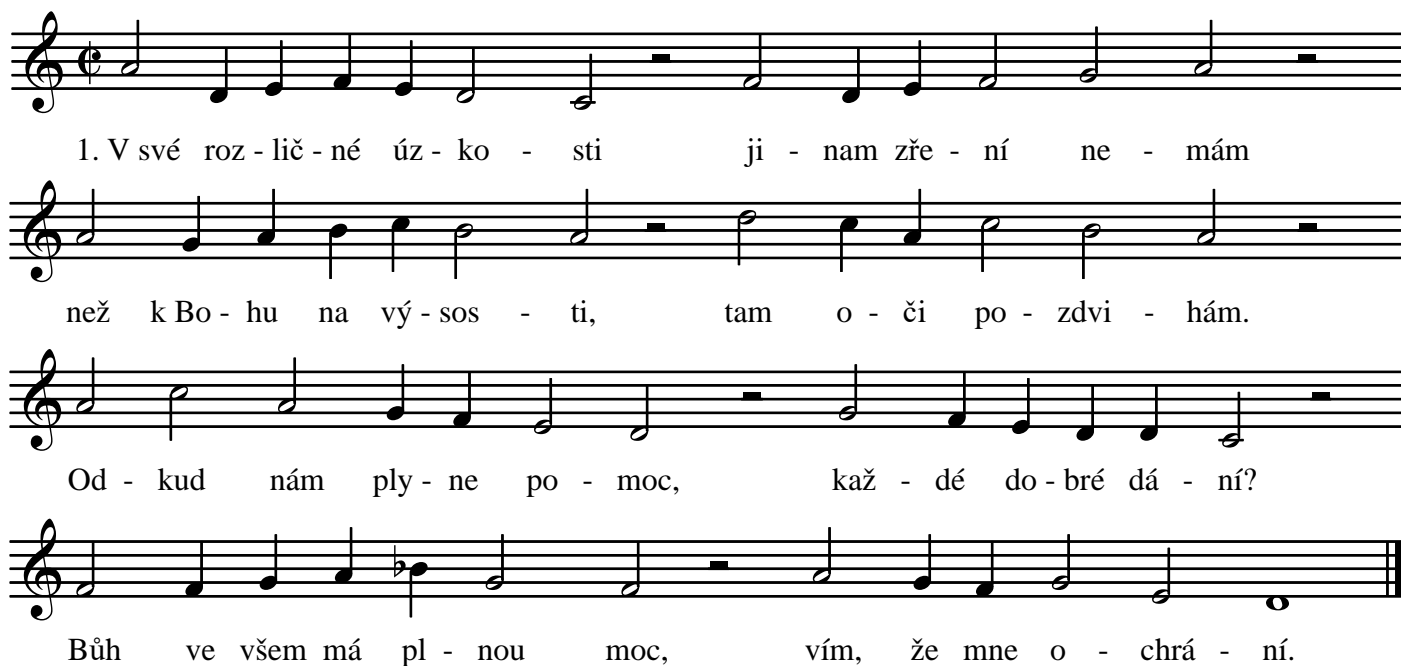

PÍSEŇ 0788

V své rozličné úzkosti

Ženeva 1551

1. V své roz - lič - né úz - ko - sti ji - nam zře - ní ne - mám
než k Bo - hu na vý - sos - ti, tam o - či po - zdvi - hám.
Od - kud nám ply - ne po - moc, kaž - dé do - bré dá - ní?
Bůh ve všem má pl - nou moc, vím, že mne o - chrá - ní.

2. Od pádu svou pravici mne mocně zdržuje,
jí stvořil všechny věci, všechny opatruje;
nedopustí nohám mým z své cesty zblouditi,
vždyť mne draze tělem svým ráčil vykoupiti.
3. Já naň spolehnu cele, vždyť nespí, nedříme:
svou cestou půjdu směle, kroky čině přímé;
on pak, jsa po pravici, k ochranění mému,
brání mne dnem i nocí proti všemu zlému.
4. Vyjdu-li kam za prací svého povolání,
svou posílí mne mocí, dá mi požehnání.
Proto tu naději mám, Pán můj že mou práci,
v niž se věrně vydávám, k slávě své obrací.
5. A proto nepřestanu v Pána vždy doufati
a jeho za ochranu stále pokládati.
Jen již nikdy nevzduj své svaté pomoci,
když by byl sevřen duch můj bojem či nemocí.
6. Když mi můj čas nastane jít ze světa zlého,
nechť šťastně řeknu: "Pane, přijmi ducha mého!",
bych po zdejší úzkosti tam s tebou, svým Pánem,
v neskonale radosti byl na věky. Amen.

J.A.Komenský 1659/1979